

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 91/2026-26

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla a sudcov Ivana Fiačana a Martina Vernarského (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], narodeného [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], t. č. [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], proti postupu Okresného riaditeľstva Policajného zboru Bratislava II ČVS: ORP-368/1-VYS-B2-2022, bližšie nešpecifikovanému postupu Okresnej prokuratúry Bratislava II a postupu a uzneseniu Mestského súdu Bratislava I sp. zn. 26Tp/61/2025 z 9. septembra 2025

r o z h o d o l :

1. Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a** .
2. Žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu **n e v y h o v u j e** .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť

1. Ústavnou sťažnosťou nadpísanou „*Stížnost pro porušení zákona a porušení mezinárodní listiny práv a svobod*“, doručenou ústavnému súdu 17. septembra 2025 a doplnenou podaniami doručenými ústavnému súdu 24. októbra 2025 a 31. októbra 2025 sa sťažovateľ domáha vyslovenia porušenia bližšie nešpecifikovaných základných práv a slobôd postupom Okresného riaditeľstva Policajného zboru Bratislava II, bližšie nešpecifikovaným postupom Okresnej prokuratúry Bratislava II, ako aj postupom a uznesením Mestského súdu Bratislava I (ďalej len „mestský súd“) označenými v záhlaví tohto uznesenia. Žiada, aby ústavný súd „*zastavil všetky trestné stíhania*“ z dôvodov, ktoré podľa s. 9 pôvodnej ústavnej sťažnosti napokon ponecháva na úvahe ústavného súdu, a prepustil ho z väzby na slobodu.

II.

Skutkové východiská

2. Proti sťažovateľovi sa vedie trestné konanie pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona na poklade obvinenia vzneseného mu uznesením Okresného riaditeľstva Policajného zboru Bratislava II ČVS: ORP-368/1-VYS-B2-2022 z 31. januára 2023 na tam uvedenom skutkovom základe. Uznesením mestského súdu sp. zn. B2-4Tp/15/2023 zo 7. augusta 2025 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 3Tpo/50/2025 z 20. augusta 2025 bol sťažovateľ v danej veci vzatý do väzby z dôvodu uvedeného v § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku. Žiadosť sťažovateľa o prepustenie z väzby na slobodu mestský súd uznesením označeným v záhlaví tohto uznesenia postupom podľa § 79 ods. 3 Trestného poriadku zamietol a väzbu sťažovateľa s poukazom na § 80 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku zároveň nenahradil dohľadom probačného a mediačného úradníka. Proti uvedenému uzneseniu podal sťažovateľ sťažnosť, ktorú po podaní ústavnej sťažnosti krajský súd uznesením sp. zn. 3Tpo/57/2025 z 2. októbra 2025 podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku zamietol.

III.

Argumentácia sťažovateľa

3. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti argumentuje, že bol na územie Slovenskej republiky vydaný z Českej republiky na účel trestného stíhania pre zločin lúpeže so zásadou špeciality, ktorá však nebola rešpektovaná, keďže sťažovateľ je aktuálne trestne stíhaný aj pre iné trestné činy, v súvislosti s ktorými vykonávali orgány činné v trestnom konaní aj dokazovanie. Je neprípustné, aby väzba sťažovateľa v trestnom konaní vedenom pre trestný čin lúpeže nachádzala oporu v skutočnostiach súvisiacich s týmito inými trestnými činmi. Uznesenie o vznesení obvinenia (z 31. januára 2023) bolo sťažovateľovi doručené až po 8 mesiacoch, teda prineskoro. Sťažovateľovi bol z dôvodu povinnej obhajoby ustanovený obhajca Mgr. Karol Haťapka až 7. februára 2024 a prvý výsluch sťažovateľa sa uskutočnil až v letných mesiacoch roka 2024. Orgány činné v trestnom konaní vykonávali viaceré procesné úkony bez prítomnosti sťažovateľa a obhajcu, ktorého v tom čase nemal ani ustanoveného. Sťažovateľ vyslovuje podozrenie, že oneskoreným ustanovením obhajcu došlo k spáchaniu trestného činu zneužívania právomoci verejného činiteľa. Ustanovený obhajca Mgr. Karol Haťapka bol k 1. februáru 2025 vyčiarknutý zo zoznamu advokátov, avšak obhajkyňa JUDr. Ivana Halahijová bola sťažovateľovi ustanovená až 5. septembra 2025, čo sťažovateľ hodnotí problematicky. Sťažovateľ bol teda 7. augusta 2025 vzatý do väzby nezákonne, na čom nič nemení ani skutočnosť, že v tom čase ho zastupoval obhajca Mgr. et Mgr. Michal Bezák na základe substitučnej plnej moci udelenej Mgr. Karolom Haťapkou. Napokon sťažovateľ tvrdí, že vyšetrovanie trestného činu lúpeže, pre ktorý mu bolo vznesené obvinenie, trvá neúmerne dlhý čas, pričom nesúhlasí ani so samostatným vedením trestného konania pre trestnú činnosť špecifikovanú v ústavnej sťažnosti.

IV.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

4. Ústavnú sťažnosť sťažovateľa ústavný súd predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí senátu ústavného súdu podľa § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon

o ústavnom súde“) a zisťoval, či ústavná sťažnosť obsahuje všeobecné náležitosti podania (§ 39 zákona o ústavnom súde), všeobecné náležitosti návrhu na začatie konania (§ 43 zákona o ústavnom súde), osobitné náležitosti ústavnej sťažnosti (§ 123, § 124 a § 132 ods. 1 zákona o ústavnom súde) a či nie sú dané dôvody na odmietnutie ústavnej sťažnosti podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

IV.1. K tvrdenému porušeniu bližšie neurčených základných práv a slobôd sťažovateľa postupmi a rozhodnutím označenými v záhlaví tohto uznesenia:

5. Výzvou na odstránenie nedostatkov návrhu na začatie konania z 30. septembra 2025 ústavný súd sťažovateľa vyzval, aby v lehote 21 dní od doručenia výzvy odstránil obsahové nedostatky návrhu na začatie konania, konkrétne, aby označil porušovateľa jeho základných práv a slobôd, označil zásah (rozhodnutie, opatrenie, postup, iný zásah), ktorým mali byť jeho základné práva a slobody porušené, **označil základné práva a slobody, ktoré mali byť porušené**, doručil plnomocenstvo pre zvoleného advokáta spĺňajúce požiadavky plynúce z § 43 ods. 3 zákona o ústavnom súde alebo požiadal o ustanovenie právneho zástupcu podľa § 37 ods. 1 zákona o ústavnom súde (pre taký prípad ústavný súd sťažovateľa vyzval, aby k žiadosti priložil potvrdenie o osobných, majetkových a zárobkových pomeroch, ktorého predtlač ústavný súd sťažovateľovi zaslal prílohou) a napokon aby doručil fotokópie napadnutého rozhodnutia alebo opatrenia (napadnutých rozhodnutí alebo opatrení), respektíve dôkazy o inom zásahu (iných zásahoch). Sťažovateľ bol tiež upozornený, že v prípade, ak nedostatky návrhu neodstráni, ústavný súd návrh na začatie konania odmietne podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde.

6. Podaním nazvaným „*Stížnost pro porušení zákona a stížnost pro porušení mých práv a svobod*“ doručeným ústavnému súdu 24. októbra 2025 sťažovateľ výzve čiastočne vyhovel, predovšetkým však neoznačil základné práva a slobody, ktoré mali byť v danej veci porušené. Ústavný súd vo svojej rozhodovacej praxi pritom už uviedol, že absencia akéhokoľvek označenia základných práv a slobôd sťažovateľa, ktoré mali byť porušené určitým rozhodnutím, opatrením, postupom, respektíve iným zásahom, predstavuje závažný obsahový nedostatok brániaci meritórnemu preskúmaniu sťažnosti (m. m. napr. III. ÚS 431/2010, III. ÚS 538/2021). Vzhľadom na skutočnosť, že sťažovateľ riadne neidentifikoval základné práva a slobody, ktoré mali byť porušené, bolo ústavnú sťažnosť potrebné odmietnuť v celosti pre absenciu náležitostí ustanovených zákonom [§ 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde – bod 1 výroku tohto uznesenia].

7. Vo vzťahu k náznaku porušenia bližšie nekonkretizovaných základných práv a slobôd uznesením krajského súdu sp. zn. 3Tpo/57/2025 z 2. októbra 2025, ktoré sťažovateľ priložil k doplneniu ústavnej sťažnosti, je potrebné len na dôvažok uviesť, že ide o neprípustné rozšírenie ústavnej sťažnosti. Obsahom danej námietky sú „novo“ objektivizované aspekty, ku ktorým pôvodná ústavná sťažnosť nesmerovala, a so zreteľom na to, že dané rozhodnutie bolo vydané až po doručení ústavnej sťažnosti ústavnému súdu 17. septembra 2025, ani logicky smerovať nemohla. V tomto prípade nejde o prijateľné doplnenie dôvodov ústavnej sťažnosti na podporu už uplatnenej argumentácie, ale o nový návrh, ktorý nebolo možné v aktuálnom konaní (o pôvodnej ústavnej sťažnosti) akceptovať. Pre posúdenie „doplnených“ námietok bolo namieste, aby sa sťažovateľ obrátil na ústavný súd s novou ústavnou sťažnosťou.

IV.2. K žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu:

8. Ústavný súd môže podľa prvej aliney § 37 ods. 1 zákona o ústavnom súde ustanoviť fyzickej osobe alebo právnickej osobe právneho zástupcu, ak taká osoba o to požiada, ak to odôvodňujú jej majetkové pomery a nejde o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti. Tieto tri predpoklady na ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom musia byť splnené súčasne. Ak hoci len jeden z týchto predpokladov nie je splnený, nemožno právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom ustanoviť (m. m. napr. I. ÚS 333/2020). V prípade ústavnej sťažnosti, pri ktorej je daný dôvod na jej odmietnutie, ide o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti. Preto neboli splnené podmienky na ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom a žiadosti sťažovateľa podľa § 37 ods. 1 zákona o ústavnom súde nebolo vyhovené (bod 2 výroku tohto uznesenia).

9. Keďže ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľa ako celok odmietol, bolo už bez právneho významu zaoberať sa ďalšími návrhmi sťažovateľa uvedenými v ústavnej sťažnosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 12. februára 2026

Robert Šorl
predseda senátu